

5. О трансграничном воздействии промышленных аварий : Конвенция ООН. Европейская экономическая комиссия. – Нью-Йорк ; Женева, 1994. – С. 48; 61–63.
6. Про ідентифікацію та декларування безпеки об'єктів підвищеної небезпеки : Постанова Кабінету Міністрів України (в контексті джерел підвищеної небезпеки) від 11 липня 2002 р. № 956 // Офіційний вісник України. – 2002. – № 29. – Ст. 1357.
7. Новый словарь иностранных слов. Слова та словосполучення : уклад. і передмова Оксани Сліпушко. – К. : Аконіт, 2008. – С. 274.
8. Салтевський М. В. Криміналістика. Ч. I. / Салтевський М. В. – Х. : Основа, 1999. – С. 20–28.
9. Криміналістика / за ред. проф. В. Ю. Шепітька. – К., 2001. – С. 23–32; 153–174.
10. Котюк І. Теоретичні аспекти криміналістичної ідентифікації : монографія / І. Котюк. – К. : Київський університет, 2004. – 208 с.

УДК 342.951(477)

В. В. Ліпінський, кандидат юридичних наук,
доцент кафедри адміністративного та митного
права Університету митної справи та фінансів

**ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ ПРОТИПРАВНИХ ДІЙ,
СПРЯМОВАНИХ НА НЕДЕКЛАРУВАННЯ ТОВАРІВ,
ТРАНСПОРТНИХ ЗАСОБІВ, ЩО ПЕРЕМІЩУЮТЬСЯ
ЧЕРЕЗ МИТНИЙ КОРДОН УКРАЇНИ**

Розглянуто і проаналізовано питання кваліфікації протиправних дій, спрямованих на недекларування товарів, транспортних засобів, що переміщуються через митний кордон України. На підставі проведеного аналізу зроблено відповідні висновки і надано пропозиції.

Ключові слова: порушення митних правил; кваліфікація; товари; транспортні засоби; декларація; декларування.

Systemic study of foreign economic operations and determination of their expediency, tracing of routes of movement of goods and vehicles, strengthening control over the implementation of foreign economic operations with some highly liquid products on a permanent basis is carried out by the State Fiscal Service of Ukraine.

According to the results of the analysis of the detected attempts to smuggle goods and to minimize taxes on their import a systemic problem was detected related to the presence of goods in the trade on the territory of Ukraine customs clearance of which was not carried out, what has resulted the state budget not being fully remunerated by customs payments. One of the reasons for such a situation on the domestic market of imported goods is the use by unscrupulous subjects of foreign economic activity gaps in the current legislation and committing unlawful actions aimed at the non-declaring of goods and vehicles.

© В. В. Ліпінський, 2017

In view of the above, the question of qualification of illegal actions aimed at the non-declaring of goods and vehicles transported through the customs border of Ukraine acquires relevance.

Key words: violation of customs rules; qualification; goods; vehicles; declaration.

Постановка проблеми. Системне вивчення зовнішньоекономічних операцій та визначення їх доцільності, контроль маршрутів руху товарів і транспортних засобів, посилення контролю за здійсненням зовнішньоекономічних операцій з окремими високоліквідними товарами на постійній основі здійснюється Державною фіскальною службою України (далі – ДФС).

За результатами аналізу викритих спроб незаконного переміщення товарів та мінімізації податків під час їх імпорту виявлено системну проблему, пов'язану з наявністю у торговому обігу на території України товарів, транспортних засобів, митне оформлення яких не здійснювалось, через що державний бюджет не отримав у повному обсязі належні митні платежі. Однією з причин такої ситуації на вітчизняному ринку імпортованих товарів є використання несумлінними суб'єктами зовнішньоекономічної діяльності прогалин у чинному законодавстві та вчинення протиправних дій, спрямованих на недекларування товарів і транспортних засобів.

З огляду на зазначене набуває актуальності питання кваліфікації протиправних дій, спрямованих на недекларування товарів, транспортних засобів, що переміщуються через митний кордон України.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Різноманітним питанням кваліфікації порушень митних правил присвячено праці М. О. Кравець, С. В. Кувакіна, Д. В. Приймаченка, В. В. Прокопенка та інших [1–6]. Водночас питання кваліфікації дій, спрямованих на недекларування товарів, транспортних засобів, що переміщуються через митний кордон України, потребує додаткової уваги.

Мета статті – розгляд та аналіз проблемних питань кваліфікації протиправних дій, спрямованих на недекларування товарів, транспортних засобів, що переміщуються через митний кордон України.

Виклад основного матеріалу. Впродовж 2015 р. митницями ДФС складено 17 808 протоколів про порушення митних правил на суму понад 1,78 млрд грн. Майже 20 % від загальної кількості виявлених правопорушень становлять факти недекларування товарів, транспортних засобів. Складено 2970 протоколів про порушення митних правил на суму понад 98 млн грн за ознаками правопорушення, передбаченого ст. 472 Митного кодексу України (далі – МК України). Переважну кількість протоколів про порушення митних правил за ознаками правопорушення, передбаченого ст. 472 МК України, складено стосовно громадян – 2648 протоколів на загальну суму понад 53 млн грн. Щодо посадових осіб підприємств – 322 протоколи на суму 45,1 млн грн.

Судами винесено рішення про накладення адміністративного стягнення у 2642 справах, застосовано конфіскацію на суму 38,9 млн грн, накладено штрафів на суму 37,4 млн грн. При цьому в 117 справах винесено рішення про закриття провадження на суму предметів правопорушення 27,5 млн грн [7].

Наслідком вжитих митницями ДФС організаційно-практичних заходів, проведеної аналітично-пошукової роботи стало виявлення митницями впродовж 2016 р.

23 235 порушень митних правил із вартістю предметів правопорушень – на суму понад 2 млрд грн. Кількість складених протоколів про порушення митних правил порівняно з аналогічним періодом минулого року збільшилась на 30 %, а вартість – на 13 %. У 7952 справах про порушення митних правил тимчасово вилучено предмети правопорушень на суму майже 627 млн грн. Зокрема, у справах про порушення митних правил вилучено промислових товарів на суму 353 млн грн; продовольчих товарів і сільгосппродукції – на суму 62 млн грн; валюти – на суму 161 млн грн; транспортних засобів – на суму 51 млн грн. Безпосередньо митниці ДФСУ розглянуто 12 839 справ про порушення митних правил, що становить 93 % від заведених справ, розгляд яких зараховано до компетенції митниць ДФСУ (13 813 справ). Застосовано адміністративне стягнення у вигляді штрафу на суму 556 млн грн. На розгляд до суду митниці передано 8828 (93 % від заведених справ, розгляд яких зараховано до компетенції судів) справ про порушення митних правил на суму 1,9 млрд грн. За результатами розгляду справ про порушення митних правил судом винесено 7787 постанов у справах, що становить 88 % від кількості переданих до суду справ. При цьому лише у 10 % справ прийнято рішення про закриття провадження. Суди винесено 6693 рішення про накладення стягнень у вигляді штрафу та конфіскації на суму 659 млн грн [8].

У I півріччі 2017 р. митниці ДФСУ складено понад 14,2 тис. протоколів про порушення митних правил на суму понад 1,03 млрд грн. Кількість складених протоколів порівняно з аналогічним періодом минулого року збільшилась на 31 %. Із загальної кількості зафіксованих правопорушень понад 13 тис., або 91 %, вчинені фізичними особами. При цьому вартість предметів правопорушень у цих справах становить понад 228 млн грн. За аналогічний період минулого року митниці виявлено 9,2 тис. таких правопорушень на суму 245 млн грн. Найпоширеніші способи незаконного переміщення товарів через митний кордон України такі:

– переміщення обмежених або заборонених товарів через зони спрощеного митного контролю (зелений коридор) – ст. 471 МК України, яка передбачає стягнення у вигляді штрафу розміром 1700 грн та конфіскації обмежених або заборонених товарів. Так, за перше півріччя 2017 р. припинено понад 1 тис. таких порушень на суму предметів 52 млн грн. Найчастіше предметом правопорушень стає валюта, товари народного вжитку;

– недекларування, тобто незаявлення за встановленою формою точних відомостей про наявність, найменування, назву, кількість тощо товарів (ст. 472 МК України). Відповідальність за таке правопорушення – штраф у розмірі 100 % вартості незадекларованих товарів та їх конфіскація. У поточному році складено 881 протокол про порушення митних правил на суму 60 млн грн;

– переміщення товарів з приховуванням від митного контролю (ст. 483 МК України), зокрема фізичне приховування товарів у тайниках, сховищах. Відповідальність за таке правопорушення – штраф у розмірі 100 % вартості товарів та їх конфіскація, а в разі повторного правопорушення розмір штрафу збільшується до 200 %. За звітний період виявлено понад 1,3 тис. порушень митних правил на суму 82,1 млн грн [9].

Поняття “порушення митних правил” міститься в ст. 458 МК України. Згідно із цією статтею, порушення митних правил визнається адміністративним правопо-

рушенням, яке являє собою протиправні, винні (умисні або з необережності) дії чи бездіяльність, що посягають на встановлений цим Кодексом та іншими актами законодавства України порядок переміщення товарів, транспортних засобів комерційного призначення через митний кордон України, пред'явлення їх органам доходів і зборів для проведення митного контролю та митного оформлення, а також здійснення операцій з товарами, що перебувають під митним контролем або контроль за якими покладено на органи доходів і зборів цим Кодексом чи іншими законами України і за які цим Кодексом передбачена адміністративна відповідальність [10].

Склад порушення включає в себе ознаки, що характеризують зовнішній акт поведінки особи, його спрямованість і наслідки, а також ознаки, що характеризують самого правопорушника і його психічне ставлення до вчиненого. Ознаки складу порушення митних правил об'єднуються в чотири групи (елементи), що характеризують: об'єкт порушення митних правил, об'єктивний бік порушення митних правил, суб'єкт порушення митних правил, суб'єктивний бік порушення митних правил. Усі зазначені елементи складу порушення митних правил являють собою нерозривну єдність. Наявність цих елементів обов'язкова для кваліфікації конкретного діяння як порушення митних правил.

Об'єктом порушень митних правил є суспільні відносини, які виникають у галузі державного управління, охороняються законодавством, що встановлює митні правила, і яким завдається шкода у разі вчинення митних правопорушень. Згідно з п. 28 ст. 4 МК України, митні правила – це встановлений цим Кодексом та іншими актами законодавства України порядок переміщення товарів, транспортних засобів комерційного призначення через митний кордон України, пред'явлення їх органам доходів і зборів для проведення митного контролю та митного оформлення, а також здійснення операцій з товарами, що перебувають під митним контролем або контроль за якими покладено на органи доходів і зборів цим Кодексом та іншими законами України.

Відповідно до ст. 257, 266 МК України, декларант зобов'язаний здійснити декларування товарів, тобто заявити за встановленою формою точні відомості про товари, мету їх переміщення, а також відомості, необхідні для здійснення їх митного контролю та митного оформлення [10].

Відповідальність за недекларування товарів, транспортних засобів комерційного призначення, що переміщуються через митний кордон України, тобто незаявлення за встановленою формою точних і достовірних відомостей (наявність, найменування або назва, кількість тощо) про товари, транспортні засоби комерційного призначення, які підлягають обов'язковому декларуванню у разі переміщення через митний кордон України, передбачена ст. 472 МК України. Санкція ст. 472 МК України передбачає накладення штрафу в розмірі 100 % вартості цих товарів, транспортних засобів з конфіскацією зазначених товарів, транспортних засобів.

Отже, об'єктом даного правопорушення є встановлений МК України порядок декларування товарів, транспортних засобів, переміщуваних через митний кордон України.

Об'єктивний бік порушень митних правил – сукупність передбачених законом ознак, які характеризують зовнішній прояв діяння, що посягає на об'єкти пра-

вової охорони, а також об'єктивні умови цього посягання. Об'єктивний бік правопорушення, передбаченого ст. 472 МК України, полягає у незаявленні за встановленою формою точних і достовірних відомостей (наявність, найменування або назва, кількість тощо) про товари, транспортні засоби, що підлягають обов'язковому декларуванню у разі переміщення їх через митний кордон України.

Недекларування товарів, транспортних засобів, переміщуваних через митний кордон України, – це незаявлення за встановленою формою точних відомостей про товари і транспортні засоби, а також відомостей, необхідних для здійснення їх митного контролю і митного оформлення.

Відповідно до п. 3.5 Порядку заповнення митних декларацій на бланку єдиного адміністративного документа, затвердженого наказом Міністерства фінансів України 30.05.2012 р. № 651, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 14.08.2012 р. за № 1372/21684 (далі – Порядок), необхідність заповнення певної граfi митної декларації декларантом визначається згідно з правилами заповнення граф, наведеними в розділі II цього Порядку, виходячи з напрямку переміщення, обраного митного режиму, наявності чи відсутності опису цієї граfi у відповідній главі розділу II цього Порядку та наявності застережень у тексті опису цієї граfi. Митним органам не допускається встановлювати порядок заповнення граф митної декларації та визначати особливості заповнення її граф, відмінні від визначених Порядком, а також висувати до декларантів вимоги щодо внесення до МД інформації, не передбаченої Порядком [11].

Слід зазначити, що надання органу доходів і зборів як підстави для переміщення товарів документів, що містять неправдиві відомості щодо найменування товарів, їх ваги (з урахуванням допустимих втрат за належних умов зберігання і транспортування) або кількості, країни походження, відправника та/або одержувача, кількості вантажних місць, їх маркування та номерів, неправдиві відомості, необхідні для визначення коду товару згідно з УКТ ЗЕД та його митної вартості, є підставою для розгляду питання щодо наявності ознак порушення митних правил, передбаченого ст. 483 МК України.

Відповідно до ст. 257 МК України, декларування здійснюється шляхом заявлення за встановленою формою (письмовою, усною, шляхом учинення дій) точних відомостей про товари, мету їх переміщення через митний кордон України, а також відомостей, необхідних для здійснення їх митного контролю та митного оформлення. Під час застосування письмової форми декларування можуть використовуватись як електронні документи, так і документи на паперовому носії.

Умови та порядок декларування, перелік відомостей, необхідних для здійснення митного контролю та митного оформлення, визначаються МК України. Положення про митні декларації та форми цих декларацій затверджуються Кабінетом Міністрів України, а порядок заповнення таких декларацій та інших документів, що застосовуються під час митного оформлення товарів, транспортних засобів комерційного призначення, – центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику [10].

Постановою Кабінету Міністрів України від 21.05.2012 р. № 450 затверджено Положення про митні декларації (далі – Положення), яке визначає вимоги до оформлення і використання митних декларацій, на підставі яких декларуються товари, що переміщуються (пересилаються) через митний кордон України підприємствами, та

інші товари, що відповідно до законодавства України декларуються шляхом подання митної декларації, передбаченої для підприємств, а також порядок внесення змін до митних декларацій, їх відкликання та визнання недійсними.

Товари декларуються шляхом подання митному органу:

- митної декларації на бланку єдиного адміністративного документа;
- або митної декларації М-16;
- або письмової заяви за формою згідно з додатком 1 до Положення;
- або митної декларації для письмового декларування товарів, що переміщуються через митний кордон України громадянами для особистих, сімейних та інших потреб, не пов'язаних з провадженням підприємницької діяльності;
- або іншого документа, що відповідно до законодавства може використовуватись замість митної декларації [12].

Під час переміщення (пересилання) товарів через митний кордон України громадянами митна декларація на бланку єдиного адміністративного документа заповнюється у разі, коли такі товари відповідно до Митного кодексу України та цього Положення декларуються з поданням митної декларації, передбаченої законодавством України для підприємств, а також для декларування товарів (у тому числі транспортних засобів особистого користування), що ввозяться на митну територію України і підлягають державній реєстрації відповідно до законодавства.

У попередніх публікаціях ми зазначали: “Зокрема, громадянам дозволяється ввозити транспортні засоби особистого користування з метою транзиту через митну територію України за умови їх письмового декларування в порядку, передбаченому для громадян, та внесення на рахунок органу доходів і зборів, що здійснив пропуск таких транспортних засобів на митну територію України, грошової застави в розмірі митних платежів, що підлягають сплаті під час увезення таких транспортних засобів на митну територію України з метою вільного обігу. Зазначені вимоги не поширюються на транспортні засоби, постійно зареєстровані у відповідних реєстраційних органах іноземної держави, що підтверджується відповідним документом” [13, 70].

Під митною декларацією, заповненою у звичайному порядку, розуміється, що вона містить обсяг відомостей (даних), достатній для завершення митного оформлення товарів, транспортних засобів комерційного призначення у заявлений митний режим.

Попередня митна декларація (інший документ, що може використовуватись замість митної декларації відповідно до ст. 94 МК України) подається до ввезення в Україну товарів, транспортних засобів комерційного призначення (у тому числі з метою транзиту) або після їх ввезення, якщо ці товари, транспортні засоби перебувають на території пункту пропуску через державний кордон України. Попередня митна декларація подається декларантом або уповноваженою ним особою органу доходів і зборів, у зоні діяльності якого товари, транспортні засоби комерційного призначення будуть пред'явлені для митного оформлення, з метою проведення аналізу ризиків та прискорення виконання митних формальностей. Під час подання попередньої митної декларації відповідальність декларанта або уповноваженої ним особи за достовірність відомостей, наведених у цій декларації, настає з моменту:

1) випуску товарів, транспортних засобів комерційного призначення відповідно до заявленого митного режиму без пред'явлення їх органу доходів і зборів, яким оформлена така попередня митна декларація; або

2) випуску товарів, транспортних засобів комерційного призначення відповідно до заявленого митного режиму після пред'явлення їх органу доходів і зборів, яким оформлена така попередня митна декларація, але без проведення митного огляду цим органом доходів і зборів; або

3) надання декларанту або уповноваженій ним особі органом доходів і зборів, яким оформлена така попередня митна декларація, інформації про проведення митного огляду пред'явлених товарів, транспортних засобів комерційного призначення [10].

Якщо декларант або уповноважена ним особа не володіє точними відомостями про характеристики товарів, необхідними для заповнення митної декларації у звичайному порядку, вона може подати органу доходів і зборів тимчасову митну декларацію на такі товари за умови, що вона містить дані, достатні для поміщення їх у заявлений митний режим, та під зобов'язання про подання додаткової декларації у строк не більше 45 днів з дати оформлення тимчасової митної декларації (ч. 1 ст. 260 МК України).

Періодична митна декларація може подаватися на регулярне переміщення через митний кордон України товарів однією і тією ж особою на одних і тих же умовах та підставах протягом не більше 180 днів та під зобов'язання про подання додаткової декларації на товари, переміщені за періодичною митною декларацією протягом попереднього календарного місяця, у порядку та на умовах, установлених Кабінетом Міністрів України (ч. 4 ст. 260 МК України).

У разі подання попередньої, тимчасової або періодичної митної декларації декларант або уповноважена ним особа мають протягом строків, визначених відповідно до цього Кодексу, подати органу доходів і зборів додаткову декларацію, яка містить точні відомості про товари, задекларовані за попередньою, тимчасовою або періодичною митною декларацією, що подавалися б у разі декларування цих товарів за митною декларацією, заповненою у звичайному порядку. Товари, що переміщуються через митний кордон України, декларуються органу доходів і зборів, який здійснює митне оформлення цих товарів [10].

З моменту прийняття органом доходів і зборів митної декларації вона є документом, що засвідчує факти, які мають юридичне значення, а декларант або уповноважена ним особа несе відповідальність за подання недостовірних відомостей, наведених у цій декларації. У разі виявлення порушень митних правил щодо задекларованих у митній декларації товарів, транспортних засобів комерційного призначення внесення змін, відкликання та визнання недійсною цієї декларації до закінчення провадження у відповідних справах забороняються. Не порушується провадження у справах про порушення митних правил у випадках, якщо декларант або уповноважена ним особа самостійно звернулися до органу доходів і зборів з проханням про внесення змін до митної декларації, а саме:

– внесення змін до митної декларації, прийнятої органом доходів і зборів, допускається до моменту завершення митного оформлення товарів, транспортних засобів комерційного призначення відповідно до заявленого митного режиму, а також протягом трьох років з дня завершення їх митного оформлення. Зміни мають стосуватися лише товарів, транспортних засобів комерційного призначення, зазначених у митній декларації;

– якщо після випуску у вільний обіг товарів, митний контроль яких здійснювався без проведення митного огляду, декларантом виявлені товари, переміщені через митний кордон України і не зазначені в митній декларації, за письмовим зверненням декларанта і з дозволу органу доходів і зборів допускається внесення до митної декларації змін щодо збільшення кількості товарів, випущених у вільний обіг на митній території України, у зв'язку з виявленням незадекларованих товарів;

– внесення до митної декларації змін, які впливають на застосування до товарів заходів тарифного та/або нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності, здійснюється за умови дотримання таких заходів.

Суб'єктами адміністративної відповідальності за порушення митних правил, передбаченої ст. 472 МК України, можуть бути громадяни, які на момент вчинення такого правопорушення досягли 16-річного віку, а в разі вчинення порушень митних правил підприємствами – посадові особи цих підприємств [10]. При цьому зазначені категорії вступають у взаємовідносини з митницею під час декларування товарів, транспортних засобів комерційного призначення. Декларантом є особа, яка самостійно здійснює декларування або від імені якої здійснюється декларування.

Декларантами мають право виступати:

– під час переміщення товарів, транспортних засобів комерційного призначення через митний кордон України або в разі зміни митного режиму щодо товарів на підставі зовнішньоекономічного договору, укладеного резидентом, резидент, яким або від імені якого укладено цей договір;

– в інших випадках – особа, яка відповідно до законодавства України має право вчиняти щодо товарів, транспортних засобів комерційного призначення юридично значущі дії від свого імені.

Підприємства можуть бути декларантами за умови перебування їх на обліку в органах доходів і зборів України. Декларант може здійснювати декларування товарів, транспортних засобів комерційного призначення самостійно або уповноважувати інших осіб на здійснення декларування від свого імені. Уповноваженою особою (представником) є особа, яка на підставі договору або належно оформленого доручення, виданого декларантом, наділена правом вчиняти дії, пов'язані з проведенням митних формальностей щодо товарів, транспортних засобів комерційного призначення, від імені декларанта. У разі самостійного декларування товарів, транспортних засобів комерційного призначення декларантом відповідальність, передбачену МК України, за вчинення порушення митних правил несе декларант у повному обсязі. Особа, уповноважена на декларування товарів, транспортних засобів комерційного призначення від імені декларанта, має такі ж обов'язки, права і несе таку ж відповідальність, що й декларант [10].

Суб'єктивний бік порушень митних правил характеризується психічним ставленням особи до вчинення правопорушення:

1) вина – психічне ставлення особи до вчинюваної дії чи бездіяльності та її наслідків, виражене у формі умислу або необережності;

2) мотив – внутрішнє спонукання особи, яке створило психологічні передумови скоєння правопорушення;

3) мета – наслідок, якого прагне досягти особа, вчиняючи правопорушення.

Т. С. Батраченко констатує: “Зміст вини утворюють інтелект і воля у певному, передбаченому законом, їх поєднанні. Предметний зміст обох цих елементів вини, тобто сукупність фактичних обставин, що мають юридичне значення, визначається конструкцією конкретного юридичного складу” [14, 99].

Правопорушення, передбачене ст. 472 МК України, може бути вчинено умисно або з необережності.

Щодо встановлення форми вини В. В. Варава наголошує, що “під час адміністративного провадження у справі про порушення митних правил, що здійснюється працівниками митниць ДФС, останні також дуже потребують оперативної інформації щодо обставин правопорушення та особи, яка його вчинила” [15, 129].

У зв’язку з цим О. В. Карнаухов слушно зазначив: “Ефективність протидії контрабанді залежить багато в чому від стану взаємодії та координації роботи митних та різних правоохоронних органів” [16, 519].

Висновки з даного дослідження і перспективи подальших розвідок у даному напрямі. Підсумовуючи вищевикладене, можна констатувати, що у разі виявлення факту незаявлення за встановленою формою точних та достовірних відомостей (наявність, найменування або назва, кількість тощо) про товари, транспортні засоби комерційного призначення, які підлягають обов’язковому декларуванню у разі переміщення через митний кордон України, має місце правопорушення, передбачене ст. 472 МК України.

Як ми наголошували у попередніх публікаціях: “Із метою додержання вимог чинного законодавства ДФС необхідно узагальнити практику застосування нормативно-правових актів на зазначеному напрямі роботи митниць і надати відповідні роз’яснення для використання у практичній діяльності” [13, 72].

Для розв’язання проблеми недекларування товарів, транспортних засобів, що переміщуються через митний кордон України, ДФСУ доцільно організувати оперативний обмін інформацією з Державною прикордонною службою України та митними адміністраціями іноземних країн.

Список використаних джерел:

1. Адміністративна відповідальність за порушення митних правил : навчальний посібник / за заг. ред. В. В. Ченцова. – К. : Істина, 2010. – 208 с.
2. Кувакін С. В. Проблемні питання кваліфікації окремих видів порушень митних правил / С. В. Кувакін, В. В. Ліпінський // Вісник Академії митної служби України. Серія: “Право”. – 2008. – № 1. – С. 51–56.
3. Ліпінський В. В. Проблемні питання кваліфікації дій, спрямованих на неправомірне звільнення від сплати податків і зборів або зменшення їх розміру / В. В. Ліпінський // Митна справа. – 2011. – № 5 (77). – С. 81–86.
4. Ліпінський В. В. Правові аспекти притягнення до адміністративної відповідальності за порушення митних правил нерезидентів (на прикладі розпорядження тимчасово ввезеними на митну територію України транспортними засобами особистого користування) / В. В. Ліпінський // Вісник Академії митної служби України. Серія: “Право”. – 2013. – № 1 (10). – С. 37–41.

5. Кравець М. О. Передумови та підстави кваліфікації порушень митних правил / М. О. Кравець // Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія “Юридичні науки”. – 2013. – Вип. 4. – Т. 2. – С. 44–48.

6. Ліпинський В. В. Щодо кваліфікації дій, пов’язаних із користуванням чи розпорядженням транспортними засобами особистого користування, ввезеними на митну територію України в митному режимі тимчасового ввезення / В. В. Ліпинський // Вісник Академії митної служби України. Серія: “Право”. – 2015. – № 2 (15). – С. 45–50.

7. Інформація про проведення заходів митницями ДФС із запобігання та протидії контрабанді, боротьби з митними правопорушеннями [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://sfs.gov.ua>

8. Довідка щодо стану боротьби з митними правопорушеннями упродовж 2016 року [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://sfs.gov.ua>

9. Довідка щодо стану боротьби з митними правопорушеннями у I півріччі 2017 року [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://sfs.gov.ua>

10. Митний кодекс України [Електронний ресурс] : Закон України від 13.03.2012 № 4495-VI. – Режим доступу : <http://www.zakon.rada.gov.ua>

11. Порядок заповнення митних декларацій на бланку єдиного адміністративного документа [Електронний ресурс] : наказ Міністерства фінансів України від 30.05.2012 № 651, зареєстрований у Міністерстві юстиції України 14.08.2012 р. № 1372/21684. – Режим доступу : <http://www.zakon.rada.gov.ua>

12. Питання, пов’язані із застосуванням митних декларацій [Електронний ресурс] : Постанова Кабінету Міністрів України від 21.05.2012 р. № 450. – Режим доступу : <http://www.zakon.rada.gov.ua>

13. Ліпинський В. В. Правові аспекти кваліфікації дій, пов’язаних із користуванням чи розпорядженням транспортними засобами особистого користування, ввезеними на митну територію України в митному режимі “транзит” / В. В. Ліпинський // Правова позиція. – 2016. – № 1 (16). – С. 68–73.

14. Батраченко Т. С. Визначення окремих проблемних питань щодо кримінальної відповідальності юридичних осіб / Т. С. Батраченко // Вісник Академії митної служби України. Серія: “Право”. – 2013. – № 2 (11). – С. 97–101.

15. Варава В. В. Удосконалення оперативно-розшукового та митного законодавства у контексті проблем викриття кримінальних правопорушень у митній сфері / В. В. Варава // Правова позиція. – 2016. – № 1 (16). – С. 126–131.

16. Карнаухов О. В. Теоретичні основи взаємодії і координації митних та правоохоронних і контролюючих органів у ході виявлення ознак кримінального правопорушення та розслідування у провадженнях про контрабанду / О. В. Карнаухов // Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ. – 2012. – № 4. – С. 517–524.